

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicoꝝ Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

IV. Pro eadem sententia firmanda tertium fundamentum ponitur, &
tempus baptismi ipsius Beatißimi Patris indicatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

CAPVT QVARTVM.

*Pro eadem sententia firmata tertium fundamentum ponitur. Et tempus Baptismi ipsius Beatis-
simi Patris indicatur.*

I. **Q**uoniam qui asserunt, B. Augustinum ante presbyteratum vel eremitam, vel monachum fuisse, circa tempus baptismi ipsius Beatis-
simi Patris, ac etiam circa tempus reditus illius ex Italia in Africa, errore manifestissimo labuntur, dum putant, illum anno trigesimo ætatis suæ baptizatum, triennio post baptismum susceptum in Italia inter eremitas, siue monachos, aut Mediolani, aut in Tuscia in Monte Pisano, vel apud Centum cellas demoratum, quæ apud Autorem sermonum ad Eremitas, Epistola Sigiberti nuncupata, vltimi capitis Chronicæ B. Antonini, & apud Coriolanum, Paulum Bergomensem, ac etiam in libello diuini Officiorum Ordinis Eremitarum in principio leguntur, & nouissime apud Ioannem Marquez in suo lib. de orig. Fratrum eremitarum c. 4. in princ. & c. 5. §. 12. & cap. 8. §. 6. hoc excepto, quod non audeat affirmare, B. Augustinum baptizatum fuisse anno 30. sed sub disiunctione, vel anno trigesimo, vel trigesimo tertio, quasi in re tanti momenti nihil referat spacium trium annorum addere, vel minuire. Antequam ulterius procedam, maximi referre, quin etiam necessarium esse credimus, ad prædictas veritates elucidandas, & firmandas, prius de vero, & certo tempore baptismi, ac etiam reditus B. Augustini in Africam disserere, & quidem de tempore baptismi in hoc capite de reditu vero in Africam in sequenti verba faciemus.

Circa tempus baptismi ipsius B. Augustini duplex dubium in primis occurrit, alterum circa annum, alterum circa diem. Rursum circa annum duplex etiam quæstio oritur, altera circa annum à Christi natiuitate, altera circa annum ab eiusdem Augustini natiuitate computandum. Quare vt omnia, & singula distinctè perstringamus, & explicemus, de tempore baptismi B. Augustini tres quæstiones veniunt à nobis explicandæ, & resoluendæ. Prima erit, quonam anno à Christi Saluatoris nostri natiuitate numerando B. Augustinus sacro baptis-
mate fuerit initiatus. 2. quo anno ætatis suæ baptismum suscepit. 3. quo die fuerit baptizatus. Et quidem circa primam quæstionem variæ feruntur opiniones scribentium, sicut etiam variè de obitu eiusdem B. Patris loquuntur. Nam alij eius obitum referunt in annum nostræ salutis 434. vt D. Prosper in Chronico, & Theodoricus, quem Ticiensis noster, & quidam alij sequuntur. Alij in annum 426. vt autor Chronicæ Martinianæ nuncupatæ. Alij in annum 429. vt Marcellinus. Alij

in annum 411. vt D. Antonius Florétinus in 2. p. historiali tit. 10. cap. 8. §. 3. Alij asserunt, quod obitus B. Augustini in annum 430. referendus sit, vt Baronius tomo. 5. sub eodè anno num. 75. ex Prospero, August. ni contemporaneo, in suo Chronico notauit: quanquam D. Prosper obitum Augustini referat in annum Christi 434. Mca sententia est, B. Augustinum anno Christi 431. die 28. Augusti obiisse: quia anno Christi 388. erat Rome illo anno baptizatus, quo anno incidit obitus Maximi Tyranni in mense Augusto, vt ille fatetur lib. 3. contra Epistolam Petilianam cap. 25. & baptizatus est in annis triginta tribus, & vixit annos 76. vnde oportet illius obitum in annum 431. non in 430. referre. Quo supposito, si B. Augustinus anno Christi 431. die 28. Augusti obiit, necesse erit, illius diem natalem in annum 355. idibus Nouembris incidisse, qui B. Augustini natalitius dies extitit ex libro de Beata vita. Ex quo die si annos triginta tres vsque ad Sabbatum Sanctum, siue vsque ad vigiliam Paschæ Resurrectionis Domini nostri Iesu Christi numeres, quo nimirum die ille fuit baptizatus, necessarium erit, illius baptismum in annum Christi 388. incidisse. & ista est verior, & probabilior sententia, quæ de hac quæstione teneri possit, quanquam nec ipsa suo scrupulo carcat, tum propter testimonium D. Prosperi, qui Augustinum tempore vixit, & illius obitum ponit sub anno 434. non 430. vt vult Baronius: tum propter ea, quæ scribit idem Augustinus lib. 18. de Ciuitate Dei in fine, vbi ait à Christi resurrectione, & missione Spiritus Sancti vsque ad tempus euerisionis Idolorum Carthagine secute sub Honorio, annos 365. excurrissè. Exinde verò vsque ad tempus, quo B. Augustinus scriberet, alios annos triginta: quibus si alios annos 33. addeceris, à Natiuitate Christi vsque ad Resurrectionem, & Missionem Spiritus Sancti numerandos, anni quadringenti & viginti octo resultabunt. Porro B. Augustinum post illum librum 18. de Ciuit. alios quatuor scripissè, ac rursus alios quatuor, vel sex libros contra Iulianum Pelagianum, libros etiam de Bono perseverantiæ, de Correctione, & Gratia, de Gratia & libero arbitrio, & quod caput est, libros etiã omnes prius editos recensuisse, & duos libros Retractionum edidisse, res est notissima, nec probatione indiget. Vtrum autem tot libros scribere, recurrere, & corrigere intra spacium duorum annorum senio præsertim cõfectus, & ægra valetudine, & inter Vrbis obsidionem potuerit sine miraculo, prudentibus decernendum relinquo. Mihi nodum difficultatis attingisse sufficiat, propter quam Augustinus Ticiensis noster, vir rerum historicarum peritissimus adactus fuit, vt tempus vitæ ipsius B. Augustini diutius prorogaret vsque ad annum 434. quod tamen difficultatem patitur: Quia Augustinus ante Celestinum Papam obiit, ex Epistola eiusdem Celestini, quæ habetur ad finem operum B. Prosperi cap. 2. Celestinus verò ad annum 434. non peruenit.

Circa

Circa secundam quæstionem recultas ingerit, nam ante annos circiter ferè omnes de hac referentes errorem lapsi sunt, dicentes: Beatus anno ætatis suæ trigesimo salutare lapsus. ita Autor sermonum ad Eremitas sub nomine Sigiberti, qui Vincentius Beluacensis lib. 17. Sp. cap. 51. Nauclerus vol. 1. generatio-
ran. lib. 21. Antropologia in Augustinum in defensorio, liber Officiorum Caritarum, Ioannes Marquez cap. 1. miror, Cardinalis Baronius in Martyrologio edito; quamuis à Reu. G. Vercellensi, olim nostræ Congreg. Generali, per literas de suo errore eolum emendauerit, tum in Martyrologio, tum etiam in tomo. 4. Annalium in Breuario nuper iussu Paulato.

Hæc sententia cuiuscunque sit aut falsus error in historia, ad quem non alio teste opus est, quam ipsorum. Ipse namque, vt multa omittamus, hunc errorem, præsertim lib. 6. cap. 11. aperte fatetur, se vltra annos triginta vitiorum hæsisse, quod etiam mone de assumptione B. Mariæ, hæc ait: *quæstio annis, & amplius computatis vixit annos sexaginta, si tamen sermo ille in 3. contra Academicos cap. 20. ætatis suæ triginta annos, & tertium ætatis meæ annum arbitror desperare debere, eam me f. Itaque adepturum: & lib. 2. Soliloquii Nam cum triginta tres annos agam, & re anni sunt, ex quo illa sapere desino contra Academicos, & libros 50. Augustinum ante suum baptismum meti fateretur lib. 1. Retractat. cap. 1. loca remitto.*

II. **S**ecunda sententia fuit Cardinalis mo. 4. sub anno 388. n. 71. vbi corrigens, in alterum lapsus est, vt Augustinum anno ætatis suæ non trigesimo tertio, sed trigesimo quarto. Et quia videbat sibi aduerfari text. 9. confessionum cap. 2. vbi ait, quod mater Monica ex hac vita migravit annis triginta tribus, liberè fassus est, Augustini ibi loci deprauatum fuisse, & *ergo die nono, ætatis suæ quinquagesimo & tertio anno, & pia corpore soluta est.* esse, trigesimo & quinto ætatis non esset in annis triginta quinque, quæ ex hac vita migravit. Mouetur verò error asserendum ex quibusdam male intellectis, quia nimirum Aug-

Circa secundam quaestionem maior sese diffi-
cultas ingerit, nam ante annos circiter quadragin-
ta ferè omnes de hac re scribentes in manifestum
errorem lapsi sunt, dicentes Beatum Augustinum
anno ætatis suæ trigésimo salutæ laucarum suscep-
sisse. ita Autor sermonum ad Eremitas, & autor
Epistolæ sub nomine Sigiberti, quos sequuti sunt
Vincentius Beluacensis lib. 17. Speculi historiali-
cap. 51. Nauclerus vol. 1. generatione 14. Volater-
ran. lib. 21. Antropologia in Augustino, Coriola-
nus in defensorio, liber Officiorum Ordinis Eremitarum,
Ioannes Marquez cap. 4. & quod magis
miror, Cardinalis Baronius in Martyrologio à se
primitus edito; quamvis à Reu. Georgio Vedano
Vercellensi, olim nostræ Congregacionis Abbate
Generali, per literas de suo errore certior factus, il-
lum emendauerit, tum in Martyrologio iterum e-
dito, tum etiam in tomo. 4. Annal. num. 71. ac de-
mum in Breuario nuper iussu Pauli Quinti refor-
mato.

Hæc sententia cuiuscunque sit auctoris, est mani-
festus error in historia, ad quem conuincendum
non alio teste opus est, quam ipsomet Augustino.
Ipsè namque, vt multa omittamus ex libris confes-
sionum, præsertim lib. 6. cap. 11. & 15. in quibus
aperte fateatur, se vltra annos triginta suæ ætatis in
luto vitiorum hæsisse, quod etiam repetit in ser-
mone de assumptione B. Mariæ, hæc scribens: *Triginta annis, & amplius conuersus in stercoreis pecca-
torum meorum, si tamen sermo ille Augustini est,*
in 3. contra Academicos cap. 20. ait. *Sed cum tri-
gesimum & tertium ætatis meæ annum agam, non me
vltro desistere debere, eam me (scilicet) nonitiam) quan-
taque adepturum:* & lib. 2. Soliloquiorum cap. 10.
*Nam cum triginta tres annos agam, quatuordecim se-
re anni sunt, ex quo illa sapere desisti.* Porro libros
contra Academicos, & libros Soliloquiorum B.
Augustinum ante suum baptismum scripsisse, ille-
met fateatur lib. 1. Retractat. cap. 1. 4. & 6. ad quæ
loca remitto.

III. Secunda sententia fuit Cardinalis Baronij to-
mo. 4. sub anno 388. n. 71. vbi primum errorem
corrigena, in alterum lapsus est, vt diceret, B. Au-
gustinum anno ætatis suæ non trigésimo, neque
trigésimo tertio, sed trigésimo quarto baptizatum.
Et quia videbat sibi aduersari tex. B. Augustini lib.
9. confessionum cap. 2. vbi ait, quod quando eius
mater Monica ex hac vita migravit, ipse erat in an-
nis triginta tribus, liberè falsus est, textum B. Au-
gustini ibi loci deprauatum fuisse, & pro illis verbis
*Et ego die nono, aegritudine sua quinquagesimo, & sexto
ætatis suæ anno, trigésimo & tertio ætatis meæ, anima
liberè soluta est.* Reponendum
esse, trigésimo & quinto ætatis meæ, vt scilicet
esset in annis triginta quinque, quando eius ma-
ter ex hac vita migravit. Mouetur verò ad hunc er-
rorem asserendum ex quibusdam verbis Augustini
malè intellectis, quia nimirum Augustinus fateatur

in 3. libro contra Academicos cap. 20. se in annis
triginta tribus scripsisse illos libros, & quod illos
scripsit ante libros de Vita beata, cum adhuc esset
Catechumenus, & quod libros de Beata vita scrip-
sit occasione natalis sui, qui incidit in diem 13. siue
idibus Nouembris. Cum enim sequenti Paschate
baptizatus fuerit, si libros de Academicis scripsit,
dum esset annorum trigintatrium, & si illos scripsit
ante librum de Beata vita, qui scriptus est idibus
Nouembris, cum adhuc esset catechumenus, necesse
erit dicere, B. Augustinum idibus Nouembris
annum 34. incepisse: & cum sequenti tempore
Paschali baptizatus fuerit: consequens erit, vt anno
ætatis suæ trigésimo quarto baptizatus fuerit, non
autem trigésimo tertio. Eandem sententiam fecu-
tus est Frater Cornelius Lancillottus lib. 2. de vita
S. Augustini cap. 34. qui consequenter dicunt, ip-
sum Augustinum non anno Christi 387. sed 388.
baptismum accepisse.

Sed salua in omnibus reuerentia, quæ tanto vi-
ro debetur maxima, quem libentissime in omnibus
sequi vellem, si non amor veritatis obflaret, quod
semet admonuisse suffecerit, hæc quoque sententia
falsitatis conuincitur, primo ex textu D. Augusti-
ni loco allegato lib. 9. confess. cap. 11. vbi fateatur,
se fuisse ætatis annorum triginta trium, quando
anima pijsimæ suæ matris corpore soluta est: qui
textus non fuit corruptus, neque corruptendus
est, neque libros nobis, sed nos libris Doctorem
accommodare debemus. 2. falsitatis etiam conuin-
citur eadem sententia ex eodem fundamento, ex
quo malè intellecto Baronius suum errorem hausit.
Nam D. Augustinus nõ dicit, se libros contra Aca-
demicos scripsisse ante librum de Beata vita, sed
hunc inter illos, adeo quod libros de Academicis
prius inchoauit, sed dum illos scriberet, contigit
dies natalis illius, qui fuit idibus Nouembris, &
tunc scripsit librum de Beata vita, quem trium di-
rum spatio absoluit: scripsit etiam duos alios libros
Soliloquiorum, quos similiter catechumenus, &
cum esset annorum triginta trium, & post librum
de Beata vita, & inter libros de Academicis se scrip-
sisse, fateatur libro primo retractat. cap. 4. Deinde
post absolutum librum de Beata vita, & libros
Soliloquiorum absoluit tandem ante baptismum
ipso libros de Academicis. Quare cum in fine ter-
tij libri contra Academicos cap. 20. (id enim est
postremum caput illorū librorum) scribat, se tunc
temporis fuisse annorum triginta trium: Sequitur
Augustinum, dum scriberet librum de Beata vita
idibus Nouembris, annum ætatis suæ trigésimum
tertium incepisse, & eo incepto libros Soliloquiorū
scripsisse, & libros contra Academicos prius incho-
atos absoluisse, & eodem anno tempore Paschali
sacro baptismate initiatū fuisse, neque opus est af-
ferere textum lib. 9. confess. deprauatum fuisse, vt
cap. sequenti fufius ostendemus. Hæc igitur ratio-
ne fortassis adductus Ludouicus de Angelis lib. 3.

De vita Augustini cap. 4. propius ad veritatem accedens, Augustini baptismum reiecit in annum Christi 387. sub die 24. Aprilis. sed nec ipse veritatem est assecutus: quia si tunc Augustinus erat in annis triginta tribus ab idibus Nouembriis, Scintra, & natus est anno Christi 355. vt supra dictum fuit, sequitur quod eius baptismus in annum 388. non autem 387. incidit, vt intelligenti patet. Quia anno 387. idibus Nouembriis ille ingrediebatur annum 33.

Dicendum itaque resolute, Beatum Augustinum anno Christi 388. aetatis vero suae anno 33. non trigesimo quarto, tempore Paschae, s. in sabbato antedie dominicam Resurrectionis baptismum accepisse. & ita etiam asserit Frater Iordanus de Saxonia lib. 1. in vitas fratru nuncupato cap. 7. per haec formalia verba. *Fuit autem baptizatus anno aetatis suae trigesimo tertio, tempore Paschali V. idibus Aprilis. s. tertia decima die Aprilis: & eodem anno, qui terminabatur idibus Nouembrii. Mater sua defuncta est, vt hoc alibi lucide declarauit. Omitto hic, contradictiones Coriolani in suo defensorio, tum quod eas sufficienter, & euidenter reiecit Augustinus Ticinensis in libello, cuius est titulus, Clipes veritatis, quem quia breuis, & doctus est, nec multis cognito, ad calcem huius libri forsan imprimendum curabo, tum quia velle hic omnia Coriolani dicta ad hoc dubium spectantia examinare, nihil aliud esset, nisi bonas horas male perdere, & in elucidanda re notissima laborare.*

V. Circa tertiam, & vltimam questionem fuit etiam sententia Cardinalis Baronij in suo Martyrologio sub die quinta Maij, quod Beatus Augustinus illa die, videlicet quinta Maij fuerit baptizatus. Ait enim. *ibidem (s. Mediolani) Conuersio S. Augustini Episcopi, & Ecclesia doctoru, quem B. Ambrosius Episcopus suus Catholica veritatem docuit, & hac die baptizauit. Sed vt liberè dicam, ego in re tam manifesta, & conspicua tanti viri ingenium satis nunquam sum admiratus, non solum quod ille primus ex omnibus, quos vidi, baptismum B. Augustini sub hac die posuerit: sed quod tantus vir non solum historiae sacrae peritissimus, sed etiam in Theologicis non parum versatus, in eam sententiam venerit, vt baptismum B. Augustini in quinta diem Maij reiecerit. Primo namq; certum, & constans est, temporibus B. Augustini baptismum solemniter, & extra casum necessitatis, non nisi temporibus Paschae Dominicae Resurrectionis, vel Pentecostes, scilicet in Vigilia Paschae, vel Pentecostes apud catholicos conferri consueuisse. De qua re videri potest Cardinalis Bellarm. de Sacram. Baptismi cap. 26. vbi ita scribit. *Quinta (s. ceremonia) est tempus Paschale, & Pentecostes. Etsi enim quouis tempore possit dari baptismus, si necessitas urgeat: tamen Veteres diligentissime seruabant hanc ceremoniam, vt solum in Sabbato Paschae, & Pentecostes ordinariè baptizarent; extant de hac re Epistola decretales Siricij l.**

cap. 2. & Leonij l. epist. 4. & epist. 80. & Gelasij epist. l. cap. 12. vbi seuerissime reprehendunt Episcopos quosdam, qui audebant extra casum necessitatis baptismum conferre in Epiphania, aut festu diebus Martijum: & iubent, vt seruetur antiqua consuetudo, vt solum in Paschate, & Pentecoste detur baptismus. Etsi item hanc antiquam, & vniuersalem consuetudinem, patet ex Catecheticis Cyrilli, quae ideo in Quadragesima habitae sunt &c. Constat etiam B. Augustinum solemniter, & in Quadragesima, & tempore Paschali nomen dedisse, & catechizatum, & tandem baptizatum, quod euidenter apparet tum ex libris confess. lib. 9. cap. 6. & sequ. tum ex Possidio in vita Augustini cap. 1. n. sine, quod nec ipse Baronius negat, sed vitio fatetur tomo. 4. sub anno 388. nu. 71. eundem Possidonum secutus. Haec cum ita se habeant, optarem quam maxime, si hoc fieri posset, ab hoc Illustissimo viro doceri, vnde habuerit, diem Paschae, vel Pentecostes, eo anno, quo ille baptismum Augustini ponit, aut alio quouis anno, in diem sextam Maij incidisse, vel incidere vnquam potuisse, vt in eius vigilia s. die quinta Maij ipse B. Augustinus solemniter in forma Ecclesiae Catholicae consuetudine baptizatus fuerit, vel baptizari potuerit? ego certe hoc non inueni, neque vero iuxta regulas ab Ecclesia Catholica haecenas traditas, & seruatas credo, quod possit inueniri.

Dicitur quod ex omnium Catholicorum consensu Cöuerlio B. Augustini ponitur sub die quinta Maij, & haec antiquissima totius Ecclesiae Catholicae est traditio. Sed quid tum? an ideo, quia illius conuersio illo die accidit, necesse erit dicere, illo etiam die fuisse baptizatum? minime profectò. Constat namque illum ante seras vindemiales pertectè ad Deum conuersum scholis renunciaisse, in rus secessisse, & sacrorum librorum meditationi, & lectioni incubuisse, quo se ad baptisim gratiam percipiendam disponeret. Inde vbi tempus aduenit, quo illum inter competentes nomen suum dare oportebat, quod nimirum ante mediam Quadragesimam fiebat, relicto rure Mediolanum rediisse, ibique adueniente tempore Paschali solemniter baptizatum à B. Ambrosio. Et haec omnia clarissima sunt ex lib. 9. confessionum, vt mirum sit, quomodo viri doctissimi in luce meridiana labi potuerint. Baronium secutus est frater Cornelius Lancillottus.

VI. Propius ad veritatem accessisse visus est Ludouicus de Angelis libro. 3. de vita Augustini capite 4. ita scribens. *Mensis erat Aprilis, & dies vicesima quarta, in qua anno Domini 387. Sabbatum Paschale incidit, vt patet ex Cyclo Dionysij cognomento Parisi: illo autem sabbato baptismus dispensari solitum erat, non autem per totam hebdomadam sequentem, sicut scribit Plerius Valerianus. Hora nona, qua Cornelius admonitus fuit ab Angelo de Baptismo, dari illud institutum, ait Amalarium, & in ipsa credibile est, datum Augustino. & sanè si*

Augu-

Augustinus anno 387. baptizatus fuisse esse affirmare, quod scilicet 24. Aprilis fuisse. Verum hallucinatus est. Hic obitus B. Augustini incidit in annum 388. Augusti. & erat tunc Augustinus Possidius scribit, & in anno aetatis fuit baptizatus, vt ex eodè Augustino habentis non anno 387. sed 388. contentus deductum fuit. Ideo alij, inter quos Iordanus De Saxonia lib. 1. cap. 7. ipsi B. Augustini ponunt sub die 31. Aprilis voluntariè loquuntur, quia certum esse baptizatus fuerit, non sibi contumignorato non potest etiam certum dicere consistit.

Dicendum igitur, quod B. Augustinus, & annis fuit baptizatus. quod incidit vigilia Dominicae Resurrectionis, & vigilia s. die octava Resurrectionis ex Cyclo venerabilis Augustini quarto idus Aprilis. i. die octava dicendum est B. Augustinum fuisse. Quae sententia confirmari etiam potest, quae capite statim sequente dicitur eiusdem Augustini in Africae Augustinus statim baptizatus ad C. contendit cum matre, & socijs, vnde traxerit, & reperit se in Oslisj Tiberinis tertio decimo ante quam illius sententiæ vita migraret, cum Beata Marcellina quinquae dies post aduentum suum berina febris decubuerit, & non sua die in anno aetatis Beati Augustini mortuo ex hac vita migrauerit. Confessionum capit. 11. Necesse igitur vigiliam Paschae vel in fine Martij initium Aprilis incidisse. Alioquin non tenuisset Augustinus cum matre, & fratre diolano usque ad ostia Tiberina temporis intervallo proficisci? namque Monice omnes in quartam diem Aprilis reijciunt, ex quibus si dies tredecim quibus illa ante obitum suum ad Oslisj venit, oportebit illam saltem die 1. Aprilis in Oslisj Tiberinis conuenisse. Verum haec ratio sequenti capite longius repetenda erit.

Augustinus anno 387. baptizatus fuisse, ita necesse est affirmare, quod scilicet 24. Aprilis baptizatus fuisse. Verum hallucinatus est hic autor, quia si obitus B. Augustini incidit in annum 431. sub die 28. Augusti. & erat tunc Augustinus in annis 76. ut Possidius scribit. & in anno ætatis suæ 33. fuit baptizatus, ut ex eodẽ Augustino habemus; illius baptismus non anno 387. sed 388. contigit, ut superius deductum fuit. Ideo alij, inter quos Frater Jordanus De Saxonia lib. 1. cap. 7. ipsum baptismum B. Augustini ponunt sub die 31. Aprilis. verum hi voluntariè loquuntur, quia certum annum, in quo ille baptizatus fuerit, non sibi constituunt: eo vero ignorato non potest etiam certus dies, nisi diuinan- do consti- tui.

Dicendum igitur, quod B. Augustinus eo die mensis, & anni fuit baptizatus, quo die illo anno incidit vigilia Dominicæ resurrectionis. Porro dictum est, secundum veterem sententiam B. Augustinum baptismum initiatum anno Christi 388. ergo eo die fuit baptizatus, quo die illo anno incidit vigilia Dominicæ Resurrectionis: at vigilia Dominicæ Resurrectionis ex Cyclo venerabilis Bedæ illo anno incidit quarto idus Aprilis. i. die octavo. Igitur eo die dicendum est B. Augustinum fuisse baptizatum. Quæ sententia confirmari etiam potest ex ijs, quæ capite statim sequente dicemus. Derelictu eiusdem Augustini in Africam; quia Beatus Augustinus statim baptizatus ad Ostia Tiberina contendit cum matre, & socijs, ut in Africam traiceret, & reperit se in ostijs Tiberinis die saltem tertio decimo ante quam illius mater ex præfenti vita migraret; cum Beata Monica intra quinque dies post aduentum suum ad ostia Tiberina febribus decubuerit, & nono ægritudinis suæ die in anno ætatis Beati Augustini trigessimotertio ex hac vita migrauerit. ex lib. 9. confessionum capit. 11. Necessè igitur est, eo anno vigiliam Paschæ vel in fine Martij, vel circa initium Aprilis incidisse. Alioquin quomodo potuisset Augustinus cum matre, & socijs Mediolano vsque ad ostia Tiberina in tam breui temporis intervallo proficisci? nam obitum beate Monicæ omnes in quartam diem mensis Martij rejciunt, ex quibus si dies tredecim detrahas, quibus illa ante obitum suum ad ostia Tiberina venit, oportebit illam saltem die vigesima Aprilis in Ostijs Tiberinis constitisse.

Verum hæc ratio sequenti capite longius repetenda erit.

CAPVT QVINTVM,
*Quartum fundamentum ponitur
 & probatur, B. Augustinũ post
 susceptum baptismum cum Ma-
 tre, & socijs ad Ostia Tiberina
 statim contendisse.*

Qui contendunt, Beatum Augustinum post baptismum eremiticam, siue monasticam vitam, & habitum sumpsisse, tria constantissimè docent Primò, quod B. Augustinus statim baptizatus ab Ambrosio, siue à Simpliciano veste nigra indutus fuerit, & zona pellica præcinctus, & in monasterio à Simpliciano instituto Mediolani per annum serè cum dimidio steterit. Secundum, quod Mediolano discedens, ut in Africam rediret, per Hetruriam iter faciens, eremitas in monte Pisano, & in Centum cellis degentes visita- uerit, ac cum illis altero anno citè iter cum dimidio moratus, sanctissimis regulis illos informauerit. Tertium, quod post baptismum, antequam in Africam traiceret, triennio saltem in Italia commoratus fuerit. Quæ omnia apud præfatos autores Sigibertum, Corosianum, Paulum Bergermersem, & alios videri possunt. Et quod magis refert saltem ex aliqua parte apud Cardinalem Baronio. loco citato ex tomo 4. Annal. sub anno 388. num. 71 ubi dicit corrigendum esse locum Augustini in 9. Confessionum cap. 11. dum ait, se fuisse ætatis annorum trigintatium, quando anima illa pia matris suæ Monicæ corpore soluta fuit, & pro annis trigintatribus ponendum: *statu vero meo annorum trigintatiquos*, cuius fundamentum est, quia putat Beatum Augustinum baptizatum fuisse post completum annum trigessimum tertium, & inchoatum annum trigessimum quartum, ex quibusdam verbis in tertio contra Academicos c. 20. malè intellectis: & obitum beate Monicæ contigisse anno sequenti etiam expleto, postquam B. Augustinus fuerat baptizatus. Ex quibus consequens est, ut secundum illius computum B. Augustinus esset ætatis annorum non triginta trium, sed triginta quinque, quando anima illa pia, & religiosa corpore soluta est. Consequitur etiam, ut ex sententia Baronij Augustinus supra integrum annum post susceptum baptismum in Italia moratus fuerit, & anno ætatis suæ vel trigesimo quinto, vel sequenti in Africam traiceret. Hæc autem omnia cum eo sine fuerint excogitata, ut aliquod temporis spacium ad vitam eremiticam tū Mediolani, tum in Hetruria ducendam Beato Augustino daretur, si ex opposito monstratum fuerit, B. Augustinum sacro lauacro initiatum statim in Africam rediisse nec Mediolani, nec in Hetruria cum Monachis, siue cum